

Zbornik sudske prakse

Predmet C-137/13

**Herbaria Kräuterparadies GmbH
protiv
Freistaat Bayern**

(zahtjev za prethodnu odluku
koji je uputio Bayerisches Verwaltungsgericht München)

„Zahtjev za prethodnu odluku – Poljoprivreda – Zajednička poljoprivredna politika – Ekološka proizvodnja i označivanje ekoloških proizvoda – Uredba (EZ) br. 889/2008 – Članak 27. stavak 1. točka (f) – Upotreba određenih proizvoda i određenih tvari u preradi hrane – Zabrana korištenja minerala, vitamina, aminokiselina i mikronutrijenata ako njihova upotreba nije propisana zakonom – Dodavanje željezova glukonata i vitamina u ekološki napitak – Upotreba minerala, vitamina, aminokiselina i mikronutrijenata – Količine potrebne za odobrenje prodaje kao dodatka prehrani, s prehrambenom ili zdravstvenom tvrdnjom ili kao hrane za posebne prehrambene potrebe“

Sažetak – Presuda Suda (peto vijeće) od 5. studenoga 2014.

1. *Sudski postupak – Usmeni dio postupka – Ponovno otvaranje – Obveza ponovnog otvaranja usmenog dijela postupka kako bi se strankama omogućilo da podnesu očitovanja o pravnim pitanjima navedenima u mišljenju nezavisnog odvjetnika – Nepostojanje*

(čl. 252. podst. 2. UFEU-a; Poslovnik Suda, čl. 83.)

2. *Poljoprivreda – Zajednička poljoprivredna politika – Ekološki način proizvodnje poljoprivrednih proizvoda i njegovo navođenje na poljoprivrednim proizvodima i hrani – Uredba br. 889/2008 – Označivanje ekoloških proizvoda – Upotreba određenih proizvoda i određenih tvari označenih kao ekoloških u preradi hrane – Zabrana korištenja konvencionalnih minerala i vitamina osim ako je njihovo korištenje propisano zakonom – Pojam*

(Uredba Europskog parlamenta i Vijeća br. 1924/2006; Uredba Komisije br. 889/2008, čl. 27. st. 1. t. (f) i Uredba Komisije br. 432/2012; Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2002/46, kako je izmijenjena Uredbom br. 1137/2008; Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2009/39)

3. *Prethodna pitanja – Pokretanje postupka pred Sudom – Određivanje pitanja koja se upućuju – Isključiva nadležnost nacionalnog suda – Dopunska pitanja koja su stranke u glavnom postupku postavile tijekom postupka – Obveza Suda da se pridržava pitanja koja proizlaze iz odluke kojom se upućuje zahtjev za prethodnu odluku*

(čl. 267. UFEU-a; Poslovnik Suda, čl. 94.)

1. Vidjeti tekst odluke.

(t. 28., 29.)

2. Članak 27. stavak 1. točku (f) Uredbe Komisije br. 889/2008 o detaljnim pravilima za provedbu Uredbe br. 834/2007 o ekološkoj proizvodnji i označivanju ekoloških proizvoda s obzirom na ekološku proizvodnju, označivanje i kontrolu treba tumačiti u smislu da je upotreba tvari iz te odredbe propisana zakonom samo onda kada pravilo prava Unije ili nacionalno pravno pravilo koje je s njime u skladu izravno određuje dodavanje navedene tvari u hranu, kako bi ta hrana općenito mogla biti stavljena na tržište. Upotreba takve tvari nije propisana zakonom u smislu navedene odredbe kada se hrana stavlja na tržište kao dodatak prehrani, s prehrambenim ili zdravstvenim tvrdnjama ili kao hrana za posebne prehrambene potrebe, iako to podrazumijeva da, za potrebe poštovanja odredbi o tvarima koje moraju biti sadržane u hrani, koje se, redom, nalaze

– u Direktivi 2002/46 o usklađivanju zakona država članica u odnosu na dodatke prehrani, kako je izmijenjena Uredbom br. 1137/2008,

– u Uredbi br. 1924/2006 o prehrambenim i zdravstvenim tvrdnjama koje se navode na hrani i Uredbi br. 432/2012 o utvrđivanju popisa dopuštenih zdravstvenih tvrdnji koje se navode na hrani, osim onih koje se odnose na smanjenje rizika od bolesti te na razvoj i zdravlje djece, kao i

- u Direktivi 2009/39 o hrani za posebne prehrambene potrebe i Uredbi br. 953/2009 o tvarima koje se u posebne prehrambene svrhe smiju dodavati hrani za posebne prehrambene potrebe,

ta hrana mora sadržavati određenu količinu predmetne tvari.

Naime, na gospodarskim subjektima je da odrede sastav svojih proizvoda i da odluče pod kojom ih oznakom žele staviti na tržište. Ako oni te proizvode žele staviti na tržište kao dodatke prehrani u smislu Direktive 2002/46, s prehrambenim ili zdravstvenim tvrdnjama, u smislu Uredbe br. 1924/2006 i Uredbe br. 432/2006, ili kao hranu za posebne prehrambene potrebe, u smislu Direktive 2009/39 i Uredbe br. 953/2009, dužni su ispuniti obveze koje u tom području predviđa primjenjivi pravni propis Unije, što može dovesti do zabrane stavljanja na tržište tog proizvoda kao ekološkog proizvoda. Pravo Unije gospodarskom subjektu ne osigurava da on svoje proizvode stavi na tržište sa svim oznakama koje smatra korisnima za njihovu promidžbu.

(t. 46., 51. i izreka)

3. Vidjeti tekst odluke.

(t. 50.)